

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nede, at denne prioritetsrækkefølge var den rigtige, og den kunne jeg gå ind for. Jeg tilføjede, at regeringen ikke havde behandlet denne betænkning endnu, men at hvis regeringen havde en anden opfattelse, ville den finde udtryk fra min side. Dette, at der ikke senere er blevet talt om prioritetsrækkefølgen, vil altså ganske simpelt sige, at regeringen har tilsluttet sig den. Derfor er det helt forkert at tro — som jeg forstod det ærede medlem gjorde — at der ikke er nogen fast politik på dette område. Det er den politik, den prioritetsfølge, som det trafikøkonomiske udvalg har foreslået med hensyn til at løse de store opgaver her i Danmark på trafikens område i de kommende 20 år. Det ligger fast både fra regeringens og fra folketingets side, for jeg fik almindelig tilslutning fra folketinget, da vi diskuterede denne prioritetsrækkefølge.

Det vil sige, at de storkøbenhavnske trafikproblemer kommer først. Vi har gennemført loven om udbygning af tre S-baner i Storkøbenhavn, og vi har arbejdet med spørgsmålet om en tunnelbane.

Det næste spørgsmål var Store-Bæltsforbindelsen. Vi har her i tinget behandlet et lovforslag, der har bevilget 10 mill. kr. til forundersøgelser, bundundersøgelser og skitseprojektering.

Det tredje spørgsmål, som man fastlagde i prioritetsrækken, var Øresundsbroen.

Dertil kommer, at man fastlagde, at der skulle bygges motorveje i takt med bygningen af disse store broarbejder. Alt dette arbejder vi efter; det er den plan, vi følger, og der er efter min bedste overbevisning ikke brug for nogen diskussion om rækkefølgen, medmindre der hos de partier, som dengang gav tilslutning til denne rækkefølge, skulle være opstået ønske om en anden rækkefølge. Det er klart, at så er vi altid parat til at diskutere dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Stetter fremstillede det, som om jeg havde været ude for et nærmest overnaturligt pres, et overordentlig stærkt pres, sagde det ærede medlem, med henblik på at fremme denne sag. Nu har det ærede medlem ikke været i tinget så længe, og derfor er det undskyldeligt, hvis det ærede medlem ikke har hørt mine bemærkninger ved tidligere lejligheder, hvor

vi har drøftet denne sag, og hvor jeg udtrykkelig har givet udtryk for en meget positiv indstilling over for spørgsmålet om en ny forbindelse oppe ved Limfjorden.

Når spørgsmålet ikke har kunnet komme til behandling før, skyldes det, at vi i ministeriet mente, at loven om hovedlandeveje, refusionsbestemmelser o. s. v. måtte gennemføres i folketinget, inden vi behandlede det lovforslag, som nu er til behandling. Når vi skulle revidere hele spørgsmålet om, hvilke ydelser staten skulle præstere over for de forskellige anlæg, synes jeg, det ville være urimeligt at gennemføre en lov, som meget hurtigt skulle tages op til revision, fordi man havde ændret den lov, som var grundlag for, hvad der skulle gennemføres. Der er jo i alle tilfælde kun tale om en forsinkelse på nogle måneder, måske et halvt år, hvis man — hvad jeg forstår — nogenlunde hurtigt vil gennemføre det foreliggende lovforslag. Derfor tror jeg, det er forkert at anvende det udtryk, som det ærede medlem gjorde, at der skulle lægges et overordentlig stærkt pres på mig. Jeg har hele tiden haft den bedste vilje til at fremme denne sag mest muligt.

Det ærede medlem hr. Stetter kom dernæst ind på nogle betragtninger, som jeg mener slet ikke hører hjemme under denne sags behandling. Det er ikke mig, der skal afgøre det, men jeg synes ærlig talt ikke, spørgsmålet om egnsudvikling og udflytning af de offentlige institutioner har så forfærdelig megen forbindelse med den sag, vi behandler i dag.

Hvad angår udflytning af de offentlige institutioner har jeg i hvert tilfælde ikke nogen sager liggende. Jeg ved godt, at der er en sag hos min ærede kollega den højtærede Grønlandsminister, men den forstår jeg vil finde sin afklaring i finansudvalget i næste uge. Jeg tror, der så vil blive givet udtryk for, at regeringen aldeles ikke er af den opfattelse, som det ærede medlem hr. Stetter gav udtryk for: at vi ikke vil tale om disse ting, men som sagt, jeg kan ikke rigtig se forbindelsen med det foreliggende lovforslag.

Hvad angår egnsudviklingen er det klart, at der kan være en vis forbindelse mellem en tunnel under Limfjorden og egnsudvikling, men når vi har behandlet egnsudvik-